

Školska
godina

2012./13.

ĐŠ J. J. Ković

Zagreb

101

Školski list

MAMA

OLZAV NASLOVNIC:
Ana Mativuk, 3 B

SADRŽAJ:

**-Dani kruha i
plodova zemlje**

**-Terenska nastava
"Dedek
Kajbumščak"**

**-Dan otvorenih
vrata Gradske
četvrti Gornji grad -
Medveščak**

**-Važno je biti
odgovoran/odgovo
rna (zdravstveni
odgoj)**

**-Oboji svijet
šarenim bojama
tolerancije (Forum
za slobodu odgoja)**

**- INTERVJU: Goran
Vlaović**

**-Naši mali
umjetnici**

-One Direction...

Nakladnik:
Osnovna škola Jabukovac-
Zagreb

Glavni urednik:
Slaven Šekuljica, prof.

Suradnici:
Senija Badić, prof.,
Lajla Hiršl, prof.,
Davorka Skračić, prof.,
Karmela Pavalić, prof.,
Barica Pražetina, učiteljica,
Nena Radusin, učiteljica,
Sonja Vučić, učiteljica
Zlatka Belošević, knjižničar,
Karla Soršak, 7.B razred

(Na naslovnici likovni radovi
učenica i učenika 8. razreda:
Klara Šinka, Tonko Marković,
Magdalena Mauch Lenardić,
Nikolina Celić, Ivan Stresec i Nina
Stropnik)

**Individualni informativni
razgovori za roditelje u
šk.god. 2012./'13.**

NIŽI TURNUS (A):

Koraljka Milun, učiteljica

(prije podne) utorak, 11:30-12:15

(poslije podne) utorak, 17:00-17:45

Gordana Kapš, učiteljica

(prije podne) ponedjeljak, 10:30-
11:25

(poslije podne) petak, 15:50-16:30

Barica Pražetina, učiteljica

(prije podne) srijeda, 11:30-12:15

(poslije podne) srijeda, 17-18h

Sonja Vučić, učiteljica

(prije podne) utorak, 12:15-13:00

(poslije podne) utorak, 17:00-17:45

**Martina Šoštarić Barković,
učiteljica**

(prije podne) utorak, 11:30-12:15

(poslije podne) ponedjeljak, 17:30-
18:15

Sanja Mihoci-Jelkovic, učiteljica

(prije podne) četvrtak, 11:30-12:15

(poslije podne) ponedjeljak, 17:30-
18:15

**Nena Radusin, učiteljica u
produženom boravku**

(nastava poslije podne A turnusa) :
srijeda, 17:00-17:45

Ines Zorko, učiteljica,

(prije podne) srijeda, 9:50-10:35

(poslije podne) utorak, 17:30-18:15

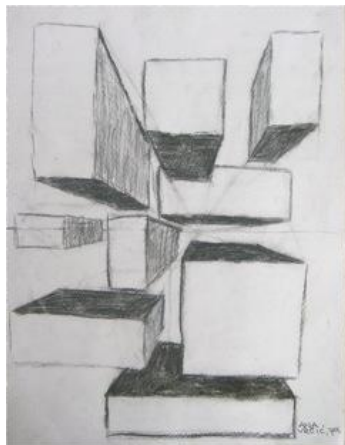

Martina Miljak, učiteljica

(kad su veliki ujutro) srijeda, 17:00-17:45

Davorka Skračić, prof.

(prije podne, poslije podne), srijeda 17:30-18:15

VIŠI TURNUS (B):

Dragana Sanković Matak, prof.

(prije podne) ponedjeljak, 11:30-12:15

(poslije podne) utorak, 15:50-16:35

Đula Nađ, prof.

(prije podne) utorak, 10:40-11:25

(poslije podne) utorak, 16:40-17:25

Krunoslav Jakobović, prof.

(prije podne) petak, 8:50-9:35

(poslije podne) četvrtak, 15:50-16:35

Ana Zulim Amidžić, prof.

(prije podne) srijeda, 12:20-13:05

(poslije podne) srijeda, 17:30-18:15

Vlasta Gašparić, prof.

(prije podne) petak, 10:40-11:25

(poslije podne) utorak, 16:40-17:25

Igor Tišma, prof.

(prije podne) utorak, 9:50-10:35

(poslije podne) ponedjeljak, 17:30-18:15

Senija Badić, prof.

(prije podne) ponedjeljak, 12:20-13:05

(poslije podne) ponedjeljak, 16:40-17:25

UČITELJI KOJI NISU RAZREDNICI:

Nastava prije podne za niže, a nastava poslije podne za više razrede

Snježana Cvijanović, prof.

(poslije podne škola) ponedjeljak, 16:30-17:25

Lajla Hiršl, prof.

(poslije podne) srijeda, 15:50-16:35

Željka Ivčević, prof.

(poslije podne) ponedjeljak, 15:50-16:35

Darko Humski, prof.

(poslije podne) četvrtak, 17:30-18:15

Magdalena Radočaj, prof.

(poslije podne) petak, 16:40-17:25

Mirjana Valjak - Porupski, prof.

(poslije podne), četvrtak 17.30 - 18.15

Anita Crnković, prof. (1.-4. popodne)

(popodne) četvrtak, 16:50-17:35

Melita Kraševac, prof.(1. - 4. ujutro)

(popodne) ponedjeljak, 12:15-13:10

Slaven Šekuljica, prof.

(poslije podne) četvrtak. 15:50-16:35

Jasna Marendić Bajs, prof.

(popodne) srijeda, 16:40-17:25

Božićni sajam

Zahvaljujemo učenicima, roditeljima, djelatnicima OŠ Jabukovac - Zagreb i gostima na sudjelovanju na Božićnom sajmu. Ovim putem svima vam želimo čestit Božić i sretnu Novu godinu!!! 😊

Dani kruha i plodova zemlje

U petak, 12. listopada 2012. u produženom boravku smo obilježili Dan kruha i plodova zemlje.

Od tijesta smo izrađivali pekarske proizvode koje je ispekla teta kuharica u pećnici.

Cijela škola mirisala je na svježe pečeni kruh. Roditelji i gosti koji su ušli u školu mogli su uzeti komadić kruha. Svi smo kušali svojih ruku djelo i jako smo ponosni na svoj rad.

Neki proizvodi nalaze se na izložbi u predvorju škole.

Učenici 2.a i 3.b razreda te učiteljica Nena Radusin

POSJET PRAČLOVEKU I ZAGORSKIM BREGIMA UZ VELIKI NAKLON ILIRCIMA GAJU I MIHANOVIĆU

Rano je jutro. Tek je osam i trideset, a mi već krećemo u pohod na Krapinu. Dok se vozimo, gledam kroz prozor. Jutro

je sivo, hladno i maglovito. I zgrade su nekako sive. Prolaze kraj mene... Vodička Aleksandra priča o nečemu, ali je ne slušam. Previše sam zadubljena u svoje misli. Gledam drveće koje je svoje lišće obuklo u boje jeseni – narančastu, smeđu, žutu, crvenu... Zgrade polako nestaju ... Zamjenjuju ih zagorski bregi sa svojim kućicama...

Nakon otprilike sat vremena stižemo u Krapinu. Na putu do Muzeja Ljudevita Gaja stajemo da se fotografiramo kod njegovog spomenika na istoimenom trgu. Atmosfera je toliko dobra da nam se pridružuju i neki dečki iz srednje škole. Nastavljamo užurbanim koracima do muzeja - Gajeve rodne kuće. Ubrzo su nas okružili portreti Gaja i njegovih članova obitelji, lutka u Gajevoj prirodnoj veličini, fotografije, knjige i ... Danica ilirska, i Kratka osnova horvatsko-slavenskoga

pravopisanja. Zanimljivo nam je sve to vidjeti na jednom mjestu ! Prisjetili smo se i ilirskoga pokreta, zapjevali Gajevu budnicu „Još Horvatska ni propala dok mi živimo...“ Uz rješavanje kviza brzo je prošao sat povijesti hrvatskoga jezika!

Čim smo izašli iz muzeja, hladnoća nam se uvukla pod kožu. Maglica obavija Krapinu i njezinu Krapinčicu koja tiho vijuga. Prelazimo most i penjemo se prema crkvi sv. Katarine. Tamo upoznajemo fra Peru, pomalo debeljuškastog prosijedog domaćina. Ulazeći u crkvu osjećamo neki posebni mir oko sebe i ... u sebi. Dolazimo i do stare knjižnice . Oduševljeno zapitkujemo fra Peru o starim knjigama. Svaka ima neku svoju priču. Neke imaju i preko par stotina godina. Posebice nas je zainteresirala velika knjiga s notama, pa druga opet jako velika, ali s drvenim koricama, pa ona druga najmanja knjiga na svijetu koju možeš čitati samo uz pomoć povećala... Na trenutak zaboravili smo na vrijeme.

Čekajući autobus, u daljini se nazire stari srednjovjekovni grad . Ispod maglenog plašta proviruju njegove zidine, a neki od nas sjetili su se

i stare legende o Čehu, Lehu i Mehu.

Požurili smo veselo prema restoranu Preša koji se smjestio na brežuljku iznad Krapine.

Ugodna dobrodošlica, pun tanjur ražnjića i krumpirića, a za desert zagorski specijalitet – zna se, štrukli ! I nastavljamo sat hrvatskoga - posvećen je Pračloveku Stjepana Jakševca.

Put nas dalje vodi do obližnje osnovne škole u Petrovskom. Za nekoliko minuta stižemo do škole koja se zove Osnovna škola Antuna Mihanovića. Topao doček učenika i njihovih profesora .

Na satu nam osmaši čitaju svoje literarne uratke napisane na kajkavskom narječju. Malo kasnije - ja kao predsjednica razreda predajem košaru , tj. poklon u kojem se nalaze puno sitnica, daraka od svih nas. Zatim se selimo u drugu učionicu gdje smo počašćeni bućnicom, kolačima i sokom. Srdačno se pozdravljamo s gostoljubivim

domaćinima i krećemo prema Muzeju neandertalaca .

Polako stižemo i razgledavamo eksponate slušajući vodiča. Priča nam o evoluciji, neandertalcima i nastanku svemira. Teče sat biologije... Toliko zanimljivosti na jednom mjestu. Da bismo upotpunili doživljaj, penjemo se na Hušnjakovo brdo do Dedeka Kajbumščaka i njegove obitelji. Jasno – slijedi zajednička fotografija uz neandertalce!

I ... sada je na redu naše posljednje odredište - Tuheljske toplice. Posjet dvorcu Antuna Mihanovića (danas je to restoran) kao i njegovom spomeniku koji se smjestio u podnožju dvorca . Prisjetili smo se Lijepe Naše. I posjeta Zelenjaku u blizini Mihanovićeovog rodnog mjesta Klanjca gdje se nalazi spomenik našoj himni , jedinstven na svijetu. Da, to je bila naša terenska nastava u petom razredu...pred tri godine.

Već je kasno poslijepodne. Za kraj terenske slijedi i omiljeni rekreativni dio. Kupanje u bazenima Tuhelj. Društvene igre, palačinke... Šala i zabava!

Svima nam je dan tako brzo prošao! Pri povratku u Zagreb razmišljam o ovoj terenskoj nastavi, posljednjoj u osnovnoj školi. I pomislim: Neću je zaboraviti. S razlogom!

ELENA MIKUŠ. 8.r.

Dan otvorenih vrata **Gradske četvrti Gornji** **grad - Medveščak**

U subotu, 13.10.2012. održao se Dan otvorenih vrata Gradske četvrti u Centru mladih Ribnjak. S profesoricom Skračić našli smo se kod škole. Na Ribnjaku su djeca iz škole Ivana Gorana Kovačića postavila sve potrebno za orijentacijsko trčanje. Događanje su otvorile Zagrebačke mažoretkinje svojim nastupom. Prije nego što je započelo orijentacijsko trčanje, razgledali smo

šstandove. Bilo ih je jako puno s različitim temama. Na „utrci“ svaki je natjecatelj krenuo jednu minutu poslije prethodnog, s kartom Ribnjaka i karticom s nekoliko brojeva.

Cilj igre bio je da natjecatelji trče od zastave do zastave i označe broj na kartici. Iz naše škole natjecateljice su bile Lucija Radan, Elia Molnar, Mirta Ostoja i Ana Vrčić. Oko 14h smo dobili sendviče i u zgradi Centra mladih održala se predstava za djecu i mnoge vježbe za razgibavanje.

Tri plesna para otplesala su latino plesove i borbeni ples iz Afrike, zbor škole Ksaver Šandor Gjalski otpjevao je par pjesama, a učenici su čitali svoje pjesme o potoku Medveščaku i sl. Svi su nestrpljivo čekali proglašenje pobjednika orijentacijskog trčanja. Pobjednike je proglasila profesorica iz škole I.G.Kovačić. Drugo i treće mjesto u kategoriji sedmih razreda osvojila je škola Ksaver Šandor Gjalski, a prvo mjesto OŠ

Jabukovac - Zagreb. U kategoriji osmih razreda prvi su bili učenici također iz škole Ksaver Šandor Gjalski. Bili smo jako sretni što smo bili prvi i super smo se proveli na danu Otvorenih vrata Gradske četvrti Medveščak.

Ana Vrčić i Mirta Ostoja, 7.a

Važno je biti **odgovoran /** **odgovorna!**

(zdravstveni odgoj)

Lijepo je biti u društvu odgovorne osobe. Ona čini ono što obeća da će učiniti. To je kao i biti pouzdan. Tvoji roditelji znaju da ćeš, ako im kažeš da ćeš biti kod kuće u određeno vrijeme, tamo i biti. Ako iskrsnu problem, nazvat ćeš ih telefonom. Kad ljudi znaju da si odgovoran, ne moraju se toliko brinuti zbog tebe. Roditelji će ti obično dati više slobode, a učitelji će ti dati više povlastica.

Odgovornost ti pomaže naučiti biti vođa – netko tko započinje stvari i održava njihovo trajanje. To znači preuzeti odgovornost za sebe, također – naučiti razmisliti o mogućnostima izbora i donijeti dobre odluke o tome kako postupiti i što učiniti. Odgovornost pomaže učiniti svijet boljim mjestom.

Svatko od nas odgovoran je za svoje postupke, riječi, misli i odluke.

Svatko je odgovoran za dobre stvari koje odluči učiniti. Predati lektiru na vrijeme, izvršiti svoja kućna zaduženja, brinuti se o svojoj odjeći, igračkama, udžbenicima, školskom priboru, paziti na svoje zdravlje jedući zdravu hranu, brinuti se za svoju sigurnost, pridržavati se pravila kod kuće i u školi. Ako to činite, odgovorni ste!

Svatko također bira način na koji postupi sa svojom okolinom. Paziti na to da ne bacamo smeće, postupati s kućnim ljubimcima brižno,

postupati s imovinom odgovorno.

Biti odgovoran/na za svoje riječi znači da kad kažeš da ćeš nešto učiniti, onda to i učiniš. Ne obećavaš nešto što ne možeš izvršiti. To također znači da razmisliš prije no što kažeš. Možeš odlučiti hoćeš li upotrijebiti ljubazne ili neljubazne riječi. Ne možeš nadzirati ono što drugi kažu tebi, ali možeš nadzirati ono što im odgovaraš.

Također smo odgovorni za ono o čemu razmišljamo. Neki put su zamisli koje dođu loše. To je istina. Ipak, možemo odlučiti hoćemo li dopustiti lošoj zamisli da ostane u našem umu. Umjesto toga, možemo misliti o nečem dobrom, pročitati dobru knjigu, razgovarati s prijateljem ili se igrati. Dobre stvari izguraju loše stvari.

Kad donosimo odluke dobro je, prije no što nešto učinimo, dobro razmisliti o posljedicama, o onome što bi se moglo desiti. Nije uvijek lako ispravno odlučiti. Ali

odabrati dobro dio je odgovornosti. Tri pravila ti mogu pomoći da odabireš bolje:

1. Razmisli prije no što djeluješ. Prije no što odlučiš nešto učiniti, razmisli o onomu što bi se moglo desiti nakon toga.
2. Prikupi činjenice. Uvijek postoje činjenice o kojima treba razmisliti.
3. Oluči što je za tebe najbolje i koja je prava stvar da ju učiniš.

Pravilno odabiranje može ti pomoći da se osjećaš bolje, zdravije i sretnije.

„Za one koji su se voljni potruditi, velika čuda i divna blaga su spremna“.

(Isaac Bashevis Singer)

Karmela Pavalčić, prof.
(pripremljeno prema: B. A. Lewis:
„Kako postati što bolji“, Mozaik
knjiga, Zagreb)

MOJA ZEMLJA – MOJA DOMOVINA

Što bih sve rekao strancu o svojoj domovini Hrvatskoj?! Kamo bih ga poveo?! Što bih mu pokazao?! Upravo ova pitanja mi se vrzmaju po glavi...

I nije trebalo dugo da odgovorim na njih. U posjet mi je došao poznanik iz daleke Australije.

Nakon što mi je rekao da ne zna ništa o Hrvatskoj, odlučio sam ga upoznati s nekim kulturnim znamenitostima i prirodnim ljepotama Lijepe Naše.

Najprije sam mu ispričao sve o Plitvičkim jezerima.

To je jedan od najljepših hrvatskih nacionalnih parkova koje treba svakako obići. Veliki je to kompleks kaskadnih jezera odvojenih slapovima. U parku se nalazi i slap koji nije nastao prelijevanjem jezera. Zovu ga Veliki slap. On je nastao od male rijeke Plitvice. Najveće jezero u parku je Kozjak. Prekrasne je zelene boje.

Poslije sam ispričao nešto o Zagrebu, hrvatskoj metropoli. Zagreb je nastao od dva grada - Gradeca i Kaptola. Gradec je kralj Bela IV. svojom Zlatnom bulom proglasio slobodnim kraljevskim gradom. Na Kaptolu su živjeli svećenici. O tome svjedoči zagrebačka katedrala koja se i danas visoko uzdiže nad starim dijelom grada.

Odveo sam svog poznanika do Tuškanca. Za mene je tuškanačka šuma najljepši dio Zagreba. Poznata je po vragolastim vjevericama i krasnim stazama za šetnju ili vožnju biciklom. Najbolje je tamo ići u jesen kada lišće pada svuda oko nas.

Idućeg dana put nas je odveo do Medvedgrada gdje sam mu ispričao sve

o Barbari Celjskoj koju su zvali i Crna Kraljica jer je uvijek bila odjevena u crno i svuda je sa sobom nosila crnog gavrana. Sa starog Medvedgrada popeli smo se na Sljeme.. Od tamo se zaista pruža lijepi pogled na Hrvatsko zagorje. Prema izrazu lica mog novog prijatelja, zaključio sam da je zadivljen, a to mi je i potvrdio kada me upitao možemo li ići onamo.

Silazeći smo uživali u čistom zraku. S jedne strane visoka Medvednica, a s druge u podnožju crvene se krovovi kuća. Puhao je lagani vjetrovi i njihao krošnje obližnjeg drveća.

Polako je padao mrak pa smo krenuli kući.

Nadam se da će moj australski prijatelj ispričati mnogo dobrih stvari o Hrvatskoj te će je preporučiti kao turističku destinaciju. Ovo je samo mali dio što moja Hrvatska ima. Gdje je naš Jadran, naši otoci, Dubrovnik, Split i Korčula, pa Istra, Krk, a tek Lika i Slavonija...

Kada sam ispraćao svog prijatelja i gosta na aerodromu, osjećao sam se ponosnim na svoju domovinu i sebe.

LEO POTKONJAK, VI. a

Ulazak Republike Hrvatske u EU

Republika Hrvatska trebala bi ući u Europsku uniju 1. srpnja 2013. Na referendumu se za ulazak u Europsku uniju izjasnilo 66,25%, a protiv 33,15% građana. Moje mišljenje je da bi trebali ući u Europsku uniju jer imam dojam da nam ulazak donosi više dobrih strana, nego loših. Također, mladi će imati priliku bolje se školovati na naprednim sveučilištima u Austriji, Njemačkoj ili nekoj drugoj državi Europske unije..

Osobno bih voljela školovati se primjerice u Njemačkoj jer istraživanja su pokazala da nam Sveučilište u zadnjih deset godina gubi korak s istima u drugim zemljama, a voljela bih se dobro obrazovati kako bi mi bilo lakše u životu. Iako je malo prerano za ovakvo razmišljanje, volim maštati o odlasku na fakultet u neku drugu zemlju. Nadam se da ćemo potpisati ugovor i

postati 28. članica
Europske unije.

Elena Mikuš, 8.b

Radovi naših malih umjetnika i novinara!!! 😊

Nadrealno

Što se događa?

Je li svijet stao?

Što se dešava, jao!?

Hoće li ispred moje kuće
sletjeti svemirski brod?

Ili ću pak otkriti svima neki
tajni kod?

Ili će s neba zvijezda
pasti,

Ili ću pak ja do oblaka
rasti?

Zašto se tako osjećam
stalno?

Zašto je sve tako
nadrealno...

Tuga

Ona se u poplune svilene
uvlači,

I nikad se iz tvoje glave
ne izvlači.

Dok hodaš, ona dođe,
Nesretno pogleda u pod,
I očajno nastavi svoj hod.

Bilježnica

Ona stoji na stolu,
Puna uvjerljivih dokaza,
I smiješi mi se
podrugljivo.
Bacit ću je!
Ne može mi jedna obična
bilježnica to učiniti.

Uma Gradac, 5.B

Oboji svijet šarenim bojama tolerancije!

Pet para zluradih očiju
gleda jedno ustrašeno
lice
Na pustom parkiralištu iza
susjedne živice.

Zna jadan što ga čeka, no
on se nada
Da će se samo nasmijati i
pustiti ga tada.

Ili da će reći:
„Jesi li za košarku, treba
nam treći?“

Na njegovo iznenađenje
upravo to se i dogodi
I on za svoju ekipu deset
koševa pogodi.

Baš kad se počne
osjećati zadovoljno
Budilica zazvoni kobno.

Mora u školu, gdje
nasilnici ga čekaju
Spremni da na njemu svoj

bijes iskaljuju.

Oni nikad ne će znati da
ima talent za košarku
Ni da je beznadno
zaljubljen u Davorku.

Misli da je sam, da
pomoći nema
Misli da su svakodnevni
udarci sve što mu
budućnost sprema.

Ali ja mu poručujem: „Nisi
sam! Odvaži se!

Potraži pomoć! Ne skrivaj
se iza ustrašene maske!

I tebi će se svi snovi
ostvariti
I tebi će sunce život
obasjati.

Šakama zlobnika nemoj
se prepustiti

Jer će i tvoj svijet šarene
boje tolerancije obasjati!“

Luna Ivandić, 7.A

OBOJANE PRIČE

Život zelenog lutka

Preko sedam **zelenih**
brežuljaka i osam
zelenih mora u
zelenom carstvu
zelenio se jedan
zeleni lutak. **Zeleni**
lutak volio je svoj
zeleni život. Vrijeme
je provodio u **zelenoj**
sobi, u **zelenom**
dvorcu sa svojim
zelenim pokrivačem u
zelenom krevetu.
Svaki dan se dizao iz
svog **zelenog** kreveta,
jeo **zelene** kolačiće i
pio **zeleni** čaj. Često
je izlazio na **zeleni**
travnjak i uživao u
zelenoj travi.

Jednog vrlo **zelenog**
dana **zelenom** lutku
se pridružila i **zelena**
lutka. **Zelenom** lutku
se **zazelenilo** pred
očima kad bi je god
pogledao. Nije imao
hrabrosti da joj odmah
kaže za svoje **zelene**
osjećaje. Ipak jednog
zelenog dana
izrekao je: „ **Zelena**
lutko, baš si srce...“
Zelena lutka se
radosno osmjehnula .
I njeni osjećaji nisu bili
ništa manje **zeleni** od
njegovih!

Od tog važnog
zelenog trenutka,
zeleni lutak i **zelena**
lutka počeli su se
družiti na svoj **zeleni**

način: uz **zelene**
kolačiće, **zeleni** čaj i
zeleni travnjak. Tako
su proveli ostatak
svojih **zelenih** života u
zelenoj sreći i velikoj
zelenoj ljubavi!
AMAR TROBRADOVIĆ, 6.b

Priča iz bijelog kraljevstva

Jednom davno na
jednom malom
bijelom otoku bilo je
bijelo kraljevstvo koje
se zvalo **Bijelograd**.
To kraljevstvo bilo je
podijeljeno na dva
dijela. U jednom dijelu
vladala je **Bijela**
kraljica, a u drugom
Bijeli kralj. **Bijela**
kraljica i **Bijeli** kralj bili
su brat i sestra, a
pošto nisu željeli
vladati zajedno,
podijelili su vladavinu i
kraljevstvo na dva
dijela.

Bijeli kralj je imao
kćerku koja se zvala
Bjelica. Ona je bila
lijepa kao **bijeli** san,
ali je bila jako
razmažena te se
uopće nije ponašala
kao princeza. Što je

bila odraslija,
ponašala se sve gore.
Bijeli kralj je pozvao
Bijelu kraljicu i
potražio njenu pomoć
te je zamolio da nešto
napravi kako bi se
Bjelica popravila.

Bijela kraljica
odluči baciti **bijelu**
čaroliju na **bijelu**
princezu tako da je
postala najružnija od
svih djevojaka u
kraljevstvu. Upozorila
je **Bijelu** princezu da
će opet biti lijepa kao
prije pod jednim
uvjetom, a to je da se
nauči pristojno
ponašati kao što to i
dolikuje pravim
princezama. **Bjelici** je
u početku bilo jako
teško, ali je
vremenom uvidjela da
su je ljudi u
kraljevstvu počeli
voljeti zbog njenih
osobina. Shvatila je
da nije sve u
bogatstvu i ljepoti.

U tom trenutku sve
se promijenilo!
Čarolije je nestalo.
Bjelica je ponovno
postala lijepa kao
bijeli san. Njen otac
Bijeli kralj je otad bio
ponosan na nju. I
živjeli su sretno dugo,
dugo u svom **bijelom**
kraljevstvu na malom
bijelom otoku.

BARBARA SINGER, 6.a

Zamijenimo uloge

*(posebna nagrada Algoritma
za priču Ume Gradac,
učenice 5.B razreda na
natječaju Oboji svijet šarenim
bojama tolerancije)*

Kombinacija je, znajući da
ga nitko ne sluša dok po
n-ti na kvadrat put
objašnjava distribuciju
kod množenja, lupao
kredom po ploči,
zaokružujući zajedničke
faktore kao da je to
najvažnija stvar koju u
tom trenutku može
zamisliti. Kombinacija je
naš profesor matematike,
nazvan ovim nadimkom

jer «kombijem» dolazi u
školu. Nije to kombi na
kojem su tiskane reklame
prijevoznike tvrtke ili
pekarskih proizvoda,
nego obični žuti kombi s
beskonačno mnogo
sjedala, budući da naš
nastavnik navodno ima
veliku obitelj. Slušaju li ga
oni kad im se obrati ili
puštaju da govori dok se
kreda ne istopi u
njegovim rukama?

Mršava ne mari ni za
Kombinaciju kao ni za
distribuciju. Vadi balzam
za usnice iz pernice i
maže si njime zanoktice.
Faraonka joj otima
balzam iz ruku i gađa
njime Drvenog kojemu je
danas jedan od najlošijih
dana u godini. Prvi je dan
jeseni, a vruće je kao u
lipnju. Na njega to itekako
utječe, kao da si
medvjedu uskratilo zimski
san. Klimatsko čudo
prirode događa se ovih
dana. Nitko nije primijetio
da je jesen osim Japanca,
profesora iz zemljopisa
koji je to prošli sat
napisao na ploči da ne bi
bilo nismo znali. Prof.
Japanac nema kose oči i
nije azijskog porijekla,
nazvali smo ga Japanac

jer stalno govori «ja, pa ja». Čista onomatopeja.

Drveni se diže iz klupe i Mršavoj istragne list iz bilježnice na kojem je doduše bila samo mreža za križić kružić, no ona se u trenu rasplače.

Faraonka cijukne: «Nije ti ona ništa krivaaa! Ja sam te pogodila jer mi žvačeš na uho! I to uporno već četvrt sata!»

«Obje ste takve kokoši, zvat ću vas Kokica i Pipica, stalno idete jedna za drugom», urla Drveni.

«Tiho tamo u zadnjim klupama», pokušava prof. Kombinacija.

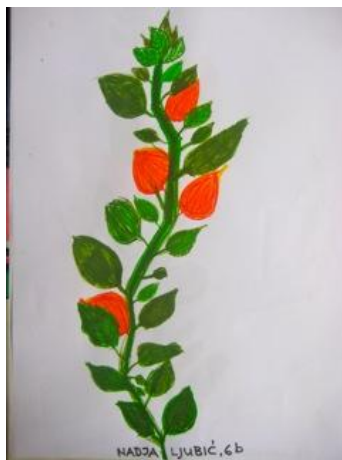
«Znaš ti kaj, vrećo sala, da manje žvačeš, ne bi tako izgledao», zakrešti Faraonka.

Drveni se zacvenio i probljedio u isto vrijeme. Diže se od stola zgrabi Faraonkin ruksak s likovima iz Sumrak sage i istrese sav njegov sadržaj na profesorov stol kao da mu je taj nijemi, uredni dio učionice zapravo cijelo vrijeme smetao i sad želi promijeniti njegovu svrhu.

Kombinacija odustaje od distribucije i okreće se prema svom vlastitom stolu. Želi mu odati posljednju počast. Duboko uzdahne. Uperi onaj svoj kažiprst bez nokta prema razredu.

Čitavu minutu je ukipljeno stajao, dok nije nekako progovorio, zarativši jedan olakšavajući «napokon!» od cijelog razreda:

«Gle malu voćku poslije kiše, puna je kapi pa ih njiše. I bliješti suncem obasjana, čudesna raskoš njenih grana» Razredom se razlegao šapat. Pa cerekanje. Onako podmuklo, kako to samo razredne zajednice znaju. Ni hijene to ne bi mogle bolje. «Puezija!» prožubori Drveni «Poezija, glupane!» nije mu ostala dužna Faraonka.

«Š,š,š djeco», oglasi se Kombinacija ponovo, «Ovo nije moj napad ludila, ovo je pjesma mog najdražeg pjesnika Dobriše Cesarića. Volim poeziju. Kao mali, svađao sam se s jednom djevojčicom koja je sa mnom sjedila u klupi. Izvodili smo slične gluposti kao vas troje. Nepotrebno, ali temeljito

smo se međusobno vrijeđali. Jednog dana, dok sam joj prolijevao sok od ribizla po bijeloj majici, uhvatio me je nastavnik, stari moj profesor Hrast. Natjerao me da se izjasnim, zašto, zaboga, to radim, i kako ću joj se iskupiti. Rekao sam mu, da ispadnem što veći fakin, da ću joj napisati pjesmu.» Razredom je odzvonio smijeh, i sam sam se smijao svojoj dosjetki, ali sam nenadano i bez razloga od tad zavolio poeziju. Pomalo iz želje za skandalom, a pomalo što sam to ja, prijavio sam se u literarnu grupu, naravno tajno, srameći se te svoje slabosti. Rekao sam samo najboljem prijatelju. Međutim, on je to proširio po cijelom razredu, pa su mi dečki počeli govoriti da sam djetinjast, ženskast, i tako to. Bio sam se primoran početi baviti matematikom, kako bih dokazao svoju neženskastost, a nogomet mi nije nikada ni išao. Puno godina kasnije, kad sam diplomirao matematiku i oženio se, skoro sam zaboravio da sam posjedovao tajni talent. No, onog hladnog siječnja, kad mi se rodio sin, nisam mogao izdržati, a da ne napišem pjesmu njegovoj majci. Ponovno sam se počeo pisati poeziju, no samo u

«kućne svrhe». Pisao sam roditeljima za rođendan, ženi za godišnjicu, sinu za polazak u prvi razred...» govorio je bez daha, gnježeći kredu u ruci.

Ideeeš! Razred je, prvi put u pet godina, šutio. Bili su šokirani. «Vi imate ženu?!», prozborio je Jabučni. «I imali ste frendove!?!?», još je dodala Dvostruka ne zatvarajući usta od čuda. Ona uvijek reagira s malim zakašnjenjem.

«A ne, ja sam sanjao da me trokuti čupaju za kosu, a razlomci mi lome kosti, grrrrr! Ja sam biće s drugog planeta! Bježite djeco!» Ovo nije izgovorio svečano i pokroviteljski, bilo je čak duhovito, no sljedeću rečenicu jest: «Biti profesor ne znači ne biti čovjek. Napisati pjesmu djevojci, ne znači da si manje muško. A sad, Drveni i Faraonka, pređimo na vaš slučaj. Dakle, sve se može popraviti, a kako biste vi ovo popravili, morate smisliti zajednički igrokaz. Tiho, tiho. Ovo je obavezno. Dajem vam vremena do sljedećeg petka, svaki sedmi sat ćete ostajati zajedno i vježbati. Inače ću vas oboje izrešetati matematiku.»

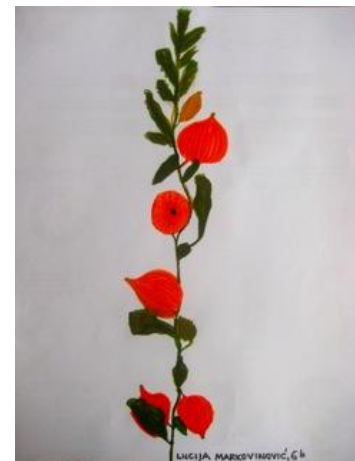
«Molim, s tim debelim glupanom?!?!», vikne Faraonka.

«S tom praznoglavom kokoši?!» Drveni će ljutito. Zazvonilo je. Profesor Kombinacija je prvi izašao. «Do petka!» doviknuo je čisteći kredu s tamne košulje.

I tako, svaki sat poslije škole, Faraonka i Drveni ostajali bi zajedno i vježbali. A ostali su u nevjerici čekali petak. Nisu se puno nadali. Pretpostavili su da ti sedmi satovi nekako prolaze i da je važno samo to – da prolaze. A njih dvoje...Ah, prvih se dana nisu slagali. Ona je njemu prosula čokoladno mlijeko u torbu, on njoj izrezao bilježnicu iz povijesti. No, kasnije, sve se manje graktanja čulo iz sobe, te su se njih dvoje počeli nekako neobjašnjivo slagati. Osim što su vježbali u školi tih 45 minuta na dan, nalazili bi se još i u slobodno vrijeme. Nitko to

nije smio znati, no šuškaloo se po hodniku. Kao, ovi nešto muljaju...

Napokon, stigao je petak. Drveni je bio u kostimu balerine, a Faraonka je, valjda, trebala biti patka, odnosno patak. Razred je prasnuo u smijeh. Umjesto razlomaka, na ploči je netko napisao «Zamijenimo uloge». Profesorica iz hrvatskog kaže da je tema priče uvijek u naslovu. Tako je bilo i sad. Drveni i Faraonka su, poklonivši se rekli: «U našem razredu je sve uvrnuto. Nema smisla sad i to popravljati. U roku od tjedan dana, balerina može postati bucmasti patak i obrnuto. Tako je i u životu... Štreberi pakupe ponekad najzgodnijeg komada, matematičari mogu voljeti poeziju, profesori su ljudi, šutljivice znaju odbrusiti kad treba – samo kad sebi damo priliku da ih bolje upoznamo.

I da, ne zaboravimo uživati u svim ulogama koje su dodijeljene učenicima našeg razreda. Svaka je vrijedna.» Igrokaz je imao malo riječi, a što reći, pretežno se radilo o mimici i onomatopeji, gotovo kao nekakav teatar apsurdna. Profesor Kombinacija kaže da je ovom kombinacijom postigao dobitnu kombinaciju.

Uma Gradac, 5.b

Trgovina mama

(nagrađena priča u Modroj lasti, br.2, god. 2012./2013.)

Sutra mi je rođendan! Iza škole me je mama pokupila. Išli smo kroz šoping centar *Cvjetni* do garaže. Prošli smo kroz veliki hodnik. Odjednom sam naišla na mali štand s mojim najdražim satovima *ice watch!* To sam oduvijek željela. Stala sam nasred štanda i buljila u te divote od satova. Zamislila sam da i ja u svojoj kući imam trgovinu *ice watcheva* tako da svaki dan mogu po želji izabrati i uzeti jedan.

„Halo, ej, idemo! Tata i brat nas čekaju!“

„Mama, ja bih ovaj sat za rođendan!“, govorila sam joj sva u snovima.

„To je preskupo! Mi nećemo trošiti novce na te gluposti!“, rekla je odlučno.

„Ali!?“

„Nema *ali*, to ne kupujemo! Sigurno! Sto posto! Tisuću posto! Milijun posto! Bilijun posto!“

Mama je krenula svojim brzim hodom, a ja sam nastavila gledati.

„Aj'mo, požuri! Kasnimo!“

„Idem, idem...“, rekla sam tužno. Kad smo stigli kući, zavalila sam se na gostinjski krevet na kojemu nikada ne spavam.

„Auuu! Nešto je ispod jastuka!“, krikнула sam. Ali – gle – tamo je stajala majica s likom Mickeya Mousea i igrica za *play station* koju već imam.

„Divno... To mi je sigurno za rođendan. Glupa majica i igrica koju već imam“, pomislila sam.

Došla je večer. Ležala sam i razmišljala o tome kako ja imam najgoru mamu na svijetu i kako je mrzim. Da bar postoji trgovina mama, odmah bih kupila jednu! Zaspala sam...

„Ustaj, prespavat ćeš cijelu vječnost! Ustaj, zakasnit ćeš!!“, naravno, to je bila moja mama, budila me za školu.

„Evo, evo, pa ne požuruj me!“, odmah sam promijenila raspoloženje. Mama me je pogledala svojim oštrim pogledom.

Poslije škole zaustavio me je neki čovjek: „Otvara se trgovina mama! Možeš

kupiti mamu!“ Nakon toga mi je dao posjetnicu s adresom tako da sam to potražila.

„Evo, tu je!“

Bilo je kao u zatvoru.

Mame su bile iza rešetaka, neke od njih su šetale. Bilo ih je i na sniženju. U jednom dijelu su bile blage mame, na drugom lijepe mame, pa grube mame, visoke mame, niske mame, čupave mame, debele mame, mršave mame. Odlučila sam kupiti blagu mamu od 100 kuna. Bili smo na izletu pa mi je mama bila dala 100 kuna, a ja ih nisam potrošila.

„Molim blagu mamu!“, rekla sam prodavačici.

Na polasku, kad me je nova mama vozila kući, stalno mi je tepala:

„Zlato moje, 'oćeš li nešto?!“

„Jeeeah“, pomislila sam: „Kad sam je već kupila, moram je i koristiti!“

„Pa... da: *ice watch*“ – sinula mi je zamisao.

„Koliko on košta?“

„Paaaaa...“,

„Oh, ne!“ mislila sam da je sve propalo jer je preskup, 700, 800 kuna, ali dobila sam odgovor kojem se nisam nadala:

„Samo??? Odmah ga kupujemo!“

Na Cvjetnom trgu stajala sam s mamom broj 2 i odmah rekla:

„Hoću zeleni.“

„Dobro, molim jedan zeleni.“

Sjajila sam od sreće. I taman kad sam ga išla staviti...

„Dobro jutro! Sretan rođendan!!!“

Ah, to je bila moja mama! Samo sam sanjala! Nisam mogla vjerovati.

Mama je prišla s malom kutijicom koja je bila zamotana u ukrasni papir:

„Sretan rođendan! Evo tvog dara...“, otvorila sam.

„Pa to je zeleni *ice watch*! Ono što sam htjela već godinama! Ali što su onda ona majica i igrica?“

„Pa to je poklon za Mateju, rođendan joj je.“

Tada sam shvatila da je moja mama najbolja na svijetu. Svaka mama je najbolja za svoje dijete!

Maura Lovrić Jović, 5. b

Ekologija

Ekologija nas uči da volimo i poštujemo sve biljke, životinje i prirodu koja je oko nas. Svako dijete, koje upozna ekologiju, nikada više ne će namjerno zagađivati prirodu oko sebe. Ekologija, oikos na starogrčkom jeziku znači dom, a logos znači nauka. Ekologija je, znači, nauka o našoj planeti na kojoj svi živimo.

Ustvari, ekologija izučava odnose živih bića i sredine u kojoj žive, kao i međusobne odnose živih bića. Ekologija je, prije svega, način života koji poštuje prirodnu ravnotežu i teži harmoniji. Svako biće ima mjesto u prirodi i nijedno nije važnije od drugoga. Tako je, na primjer, sićušni kukac koji oprašuje biljke jednako značajan za prirodu kao i veliki slon, koji se hrani biljem. U prirodi postoji ravnoteža koju čovjek najčešće remeti da bi povećao svoje bogatstvo. Tako je i istrijebio i uništio mnoge biljne i životinjske vrste.

Veliki ekološki problem su kisele kiše. Kada termoelektrane sagore ugljen da bi se proizvela električna energija i kada automobili troše benzin, nevidljivi plinovi se oslobađaju i odlaze u zrak. Neki od ovih plinova mogu se pomiješati s vodom i tada voda postaje kisela. Ti plinovi dospiju u kišne oblake, gdje se pomiješaju s kišom ili snijegom, i tako kiselina pada na zemlju. To je takozvana kiselna kiša. Kiselna kiša je

izuzetno štetna za biljke, rijeke i jezera i sva živa bića koja žive u njima. Na nekim mjestima ubijaju šume, a zagađuju i vodu koju životinje i ljudi koriste za piće.

Postoje stotine organizacija koje se bave spašavanjem Zemlje. Ako nam je zaista stalo do Zemlje i ako želimo nešto učiniti da joj pomognemo, možemo se, na primjer, uključiti u rad neke organizacije koja se bavi zaštitom životne sredine. Ove organizacije su sastavljene od ljudi koji brinu što će biti sa Zemljom. Oni vrlo naporno rade da zaštite naš planet i uvijek su dobrodošli oni koji žele da im pomognu u tome. Poznata svjetska organizacija Greenpeace uskoro će djelovati i u našoj zemlji...

Potrudimo se očuvati sebe i svoju zemlju!

Elena Šimac, 5.B

Jabuka

Ja sam zelena i svi me vole jesti.

Mogu biti crvena, žuta, zelena, šarena...

Ja sam fina, ukusna i sočna.

Pogodi tko sam ja!

Ja sam vesela, pratim te kroz cijeli život.

Hajde onda pogodi tko sam ja!

Tako je, ja sam JABUKA!!!

Lovro Tomašković, 4.A

Jesen

Jesen je došla. Listopadno drveće zasula je svojim bojama.

Ptice kreću na dalek put. Dok šećem šumama, lišće mi šušti pod nogama. Životinje već pomalo spremaju krevetiće. Uživam u kišama i zvuku kapljica koje udaraju o moj kišobran. Obožavam osjećaj dok se provlačim kroz maglu.

Jesen je tajanstvena i čarobna.

Uršula Matana, 4.a

Šarene boje jeseni

Jesen je uranila ove godine. Dofurala je na svojim šarenim bojama. Vjetar puše, nosi lišće što je palo s grana. Ptice su kupile kartu za let na jug, a medo je počeo spremati krevet za zimski san.

Jesen je zasješla na svoj tron, počela je vladati prirodom.

Plodovi su razni narasli, ljudi u berbu kreću.

Jesen je prekrasna, magična i čarobna. Njezine boje su zanosne. Kada vam iskreno kažem, jesen mi je najdraže godišnje doba i uživam u njezinoj ljepoti.

Lovro Tomašković, 4.A

Intervju: **GORAN VLAOVIĆ**

Nogometaš Goran Vlaović obilježio je najplodonosnije razdoblje Hrvatske nogometne reprezentacije. Osvajač je brončanog odličja na Svjetskom prvenstvu u Francuskoj, 1998. godine.

LJUDSKE VRIJEDNOSTI I POČETCI

Koje su po vama najveće ljudske vrijednosti? Zašto ste se uopće odlučili baviti nogometom?

Za mene su najveće ljudske vrijednosti poštenje, dobrota i odgovornost. A zašto sam se odlučio za nogomet? Pa mislim da se tu čak nije radilo o odluci. Jednostavno, od najranije dobi koje se sjećam, lopta mi je bila magična i privlačna do te mjere da je se nisam mogao riješiti. Sve je samo od sebe išlo u tom smjeru.

Koja je vaša najdraža uspomena iz djetinjstva?

Bilo je lijepih događaja, ali najdraže mi je bilo vrijeme kad nije bilo škole – vrijeme ferija. Tada bismo, tamo gdje sam živio, u prirodi izmišljali razne igre. Optrčavali bismo sve te livadice i šumice...

U djetinjstvu, kada biste izgubili volju za treninzima - što se mnogima događalo, na koji biste način vratili motivaciju i jesu li vaši roditelji imali u tome presudnu odluku?

Što se tiče gubljenja volje, to mi se nikad nije događalo. Gubljenje volje sam osjetio tek na kraju

karijere. Zapravo, zato sam i prestao igrati profesionalni nogomet. Ali za igranje nogometa s prijateljima, ta volja me nikad nije prestala!

Viđate li se još s prijateljima iz osnovne škole?

Pa ne baš, zato što sam rano otišao iz mjesta u kojem sam proveo djetinjstvo. Međutim, srednjoškolsko prijateljstvo još uvijek održavam i prijatelji koje sam stekao u srednjoj školi su mi i dan danas prijatelji i viđamo se.

Tko je bio vaš prvi nogometni trener?

Prvi nogometni trener se zvao Krešo Brkan u Nogometnom klubu Mladost iz Cernika u kojem sam upravo i započeo igranje u pionirskim kategorijama.

Kako ste se osjećali u HNL-u? Kakav je bio osjećaj kada ste 1992. zaigrali u Hrvatskoj reprezentaciji?

Moram reći da sam igrao i u bivšoj Jugoslaviji, koja vjerojatno vama mlađim generacijama ništa ne znači, i to je tada bilo jako nogometno prvenstvo. Znači, sa sedamnaest godina prvi put sam nastupio i osjećao sam se jako ponosno i uzbuđeno pošto sam tada bio srednjoškolac. A igranje u Hrvatskoj nogometnoj ligi bio je samo nastavak toga iako je to bilo vrijeme rata.

Gdje ste uopće započeli profesionalnu karijeru?

Karijeru sam započeo u Nogometnom klubu Mladost iz Cernika i tamo sam igrao do petnaeste godine kada su me ljudi iz Nogometnog kluba Osijek primijetili na nekim selekcijama mlađih uzrasta. Pozvali su me da dođem u Osijek te tamo nastavim školovanje i igranje nogometa. Osijek mi je bio najdraži nogometni klub u kojem sam igrao.

Je li vam bilo teško otići iz Dinama u Padovu nakon četiri godine?

Svima nama igračima važno je da odemo u neke bogatije i poznatije klubove u Europi i napravimo karijeru. Bitno je i financijski, ali prednost bih dao

profesionalnoj nogometnoj razini. Taj odlazak uvijek je stepenica više i svi želimo u neki bolji europski klub, u veću ligu kako bismo se tamo dokazali.

Jeste li oduvijek bili na poziciji napadača?

Dolaskom u NK Osijek, da. Dok sam još bio u Mladosti iz Cernika, znao sam igrati različite pozicije. Recimo da mi je pozicija napadača od početka profesionalne karijere bila stalna.

Koji vam je najdraži domaći, a koji strani suigrač? Viđate li se s njima?

Najdraži domaći suigrači bili su mi Davor Bajsić, Nenad Bjelica i Igor Cvitanović. A što se tiče stranih suigrača, to je Romario.

NEISPUNJENE ŽELJE, LIGE PETICE, LIGA PRVAKA

Imate li neispunjenu želju?

Moja neispunjena želja bila je zaigrati za Barcelonu . Eto, ta želja nije mi se ispunila.

Koja je po vama idealna liga 'Petice'? Kakav je osjećaj istrčati na te svjetske stadione?

To je dosta teško reći u ovom trenutku s obzirom da se to brzo mijenja i postoje određene razlike, a ako gledamo sa stajališta igrača, Španjolska je jako interesantna s obzirom da se tamo igra, po meni, najkvalitetniji nogomet. Meni je osobno najviše pasala Talijanska nogometna liga i možda mi je malo žao što sam tamo bio samo dvije godine. A o izlasku na velike stadione u Europi, osjećaj je prvenstveno uzbuđenja, pogotovo kad se stadion napuni navijačima. To je baš lijep i uzbuđujući osjećaj.

Koji je vaš najveći uspjeh u karijeri?

Najveći uspjeh je svakako osvajanje trećeg mjesta na Svjetskom prvenstvu u Francuskoj 1998. godine. Hrvatska je kao mlada nogometna država uspjela ostvariti taj veliki rezultat koji i danas pamtimo kao najveći rezultat hrvatskog nogometa.

LJUBAV, GLAZBA I OSTALO

Kada vam se dogodila prva ljubav?

Ah, ne znam, vjerojatno kad i vama - u djetinjstvu, negdje u osnovnoj školi.

Kakvu ste glazbu slušali kao teenager?

U glazbi nisam imao i nemam neki određeni smjer. Jednostavno, neke me pjesme u svim glazbenim pravcima koji postoje mogu dirnuti, mogu mi se svidjeti. Tako je i danas. Sve što mi se sviđa počnem slušati, neovisno iz kojeg smjera dolazi - bilo da je rock, pop ili narodna glazba. Sve mi se sviđa.

Kakvo vam je bilo vladanje u školi? Sjećate li se prve jedinice?

Ne sjećam se prve jedinice, a vladanje mi je bilo uglavnom uzorno. Bilo je tu i tamo nekakvih nereda, ali ništa ozbiljno. Često sam bio predsjednik razreda tako

da sam imao i neke odgovornosti .

Koji vam je bio najbolji, a koji najgori predmet u školi?

Najbolji mi je, naravno, bio tjelesni s obzirom da sam igrao nogomet i da se na tjelesnom igrao nogomet. Nisam imao predmet koji mi izrazito nije pasao, svi su mi pasali. Možda, nažalost, strani jezik - ruski koji sam učio, a nije me zanimao.

SUĐENJE, EURO 2012., MESSI

Vratimo se na nogomet. Koliki je utjecaj moderne tehnologije na suđenje?

S obzirom da se u zadnje vrijeme dosta toga uvodi kako bi se olakšalo suđenje, moj stav je da ne utječe previše. Volio bih da nogomet ostane što čišći od moderne tehnologije jer mislim da ista ne će puno doprinijeti. Najbitnije je da sučeve odluke budu iz dobrih namjera, kakve god one bile.

Mislite li da je Hrvatska mogla i bolje na EURU 2012. s obzirom na to da je bila u skupini s dvije vrlo jake reprezentacije (Italijom i Španjolskom)?

Moglo je ispasti bolje, ali mislim da je naša reprezentacija dala svoj maksimum što se tiče onoga što se traži od igrača. Dala je maksimum zalaganja i trke na terenu. Izostao je onaj jedan faktor koji nam je trebao, a to je malo sreće. Malo je falilo u zadnjoj utakmici protiv Španjolske da sve dođe na našu stranu i da mi pobijedimo. To se nije dogodilo, igrali smo protiv trenutno najjače reprezentacije na svijetu, i u konačnici mislim da nemamo razloga žaliti.

Po vašem mišljenju tko je bolji, Messi ili Ronaldo?

U svakom trenutku jednostavno odgovaram

da je to Messi i mislim da se, zapravo, oni nogometno gledano niti ne mogu uspoređivati. Messi je daleko ispred svih. Vrhunski su to sve igrači: Ibrahimović, Ronaldo, Falcao i Iniesta... Međutim, Messi je iznad svih.

Tko bi mogao biti pobjednik ovogodišnje Lige prvaka i jeste li se nadali prošlogodišnjoj pobjedi Chelsea?

Da, iznenadila me prošlogodišnja pobjeda Chelsea. Samim time odgovor na prvi dio pitanja vrlo je težak. Moguće je opet očekivati iznenađenja. Prošle godine najozbiljniji kandidat bila je Barcelona sa svojom igrom, kvalitetom i prvenstveno - Messijem. No, nogomet pobuđuje toliko uzbuđenja baš zato što je nepredvidiv. Koliko god se u nekom trenutku neka momčad činila posebno jakom i kvalitetnom, opet može izgubiti, a osobito ako su u pitanju jedna ili dvije utakmice. Opet vjerujem da će Barcelona pobijediti što ne mora značiti da stvarno i hoće.

Što mislite o prijedlogu predsjednika FC Barcelone da Liga prvaka ima 64 umjesto 32 kluba (tako da sve države imaju svog predstavnika), te bi li ta

zamisao mogla uništiti ugled Lige prvaka kao što je i Liga 16 bila pogubna za HNL?

Iskreno rečeno ni ne znam za taj prijedlog, ali mislim da će to biti teško izvesti s obzirom da igrači igraju svoja prvenstva i razno razne kupove. Teško bi to bilo uskladiti jer već u ovom trenutku vrhunski klubovi imaju previše utakmica. Navijači uvijek traže da najbolja momčad istrči na teren, a onda se događa da ti veliki klubovi s velikim budžetom uzimaju najbolje igrače i stvaraju vrhunske momčadi i na taj način još više oslabljuju slabe. Na taj način mislim da se zakida navijače jer jednostavno nije više interesantno, gubi se interes za nogomet kad se zna da su jedan ili dva kluba toliko jaki da će osvojiti prvenstvo.

Koje je vaše mišljenje o idealnoj trenutnoj postavi Hrvatske reprezentacije?

To je teško pitanje za nekoga tko nije izravno uključen u vođenje reprezentacije. Između ostaloga, ne postoji takva idealna momčad. Idealna momčad je uvijek ona koja pobijedi u određenoj utakmici. Nekad izbornik ima slatke brige - onda kada, naravno, ima puno

igrača koji su u formi, i obrnuto - teške brige kada treba sastaviti momčad, a u momčadi je puno problema.

OBITELJ I OČINSTVO

Kako se snalazite u ulozi oca?

Meni to nije novost, već duže vrijeme sam u toj ulozi i nije lako. Ima puno odgovornosti, puno brige jer želja je uvijek da se dijete izvede na pravi put, da bude u životu sretno, zadovoljno i bez problema. Najteže je, zapravo, uskladiti ono što ti misliš da je dobro, a dijete želi. Dijete uvijek ima neke svoje potrebe i probleme, a ti s druge strane imaš neka iskustva koja želiš prenijeti i onda se to ponekad razilazi.

INTERVJUIRALI: Luna Ivandić, 7.a,
Kristijan Šeni, Roko Parać i Karla Soršak (svi 7.B)

One Direction

Sigurno ste čuli za ovaj najnoviji boybend koji slušaju gotovo sve teenagerice ovog svijeta. Članovi One Directiona su: Harry Styles, Niall Horan, Louis Tomilson, Liam Payne i Zayn Malik. Svijet je za njih saznao preko X-factora.

Prešli su 36 682 km na turnejama od siječnja 2012. godine.

Momci su se posljednjih nekoliko mjeseci naputovali i vidjeli više mjesta ne kugli zemaljskoj, nego što će većina ljudi za čitavog života. Na put su krenuli iz Londona.

Iza sebe imaju album 'Up All Night', a novi 'Take Me Home' izašao je u Londonu i uskoro će doći u Hrvatsku.

Tih pet nevjerojatno talentiranih teenagera proslavili su se sa samo dvije pjesme 'One Thing' i 'What Makes You Beautiful', za koje su snimljeni i video klipovi.

Nadajmo se da će uskoro posjetiti Hrvatsku!

Lana Katić, 7.B

Ana
Mašivuk
7.B

ŠKOLONA

HRVOJE HITRE

JEDNO VEČE U
KUĆI VRAĐEOVIH...

Mmmm... kako sam
gladna! Mislim da ima
još pekmeza u
ostaviš

Nastavak u knjizi... **KRAJ!!**